

wynoszą aż 43,8%. Duża rola papierów dłużnych w większości krajów tej grupy wynika z wielkiego zaangażowania banków w tych krajach w finansowanie długu publicznego.

Na podstawie przeprowadzanego badania możemy wyciągnąć wniosek o znacznym zróżnicowaniu roli papierów wartościowych w aktywach banków. Jest to wynikiem zróżnicowania modeli finansowych w poszczególnych krajach UE. Jednak w przeważającej większości krajów udział kredytów w aktywach banków przekracza 50%, a udział akcji i innych walorów o charakterze udziałowym jest poniżej 5%, czyli system bankowy UE jest konwencjonalnym z punktu widzenia roli podstawowych funkcji instytucji bankowych.

Literatura

1. ECB. Statistical Data Warehouse. Consolidated banking data [Online], Available: <http://sdw.ecb.europa.eu/browse.do?node=71390> [17 Feb 2014].
2. JP Morgan Chase & Co. Earnings release financial supplement, second quarter 2014.
3. Koczerwka K., Koczewski T., Wójcik P. Metody ilościowe w R. Aplikacje ekonomiczne i finansowe. – Warszawa: CeDeWu.PL, 2009. – 646 s.
4. Mitsubishi UFJ Financial Group . Consolidated Summary Report for the three months ended June 30, 2014.

Сергій КРАСНОВ

*к. е. н., доцент кафедри банківської справи
Тернопільський національний економічний університет*

ІНФОРМАЦІЙНІ БАНКІВСЬКІ ПОСЛУГИ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ КРИЗИ

Інформаційні послуги в галузі посередницьких операцій на банківському ринку являють собою невелику частину сектору фінансової інформації, однак є невід'ємною частиною успішної діяльності банківських установ. В умовах жорсткої конкуренції банки просто вимушені не тільки розширювати перелік своїх фінансових і інформаційних продуктів і послуг, але і активно освоювати нові перспективні сервіси, що дозволяють швидко і якісно їх надавати, зробити максимально простими і доступними для клієнтів. Впровадження інформаційних технологій потребує організаційно-методичного забезпечення та певного рівня знань персоналу. Недостатня увага до людського фактора при впровадженні програмних комплексів може призвести до негативних наслідків.

Загалом визнано, що впровадження сучасних інформаційних технологій якісно пришвидшує отримання необхідної інформації, усуває посередників між виробниками і споживачами, скорочуючи тим самим як шлях до кінцевого використання, так і витрати на нього. Згідно зі звітом E-markets, on-line форма обслуговування є найбільш ефективною при продажу програмного забезпечення, обладнання, книг, квитків, страхових і фінансових послуг.

Особливого значення електронна комерція набуває для забезпечення транскордонних потоків товарів та грошей. Завдяки їй використанню витрати в зовнішній торгівлі, що становлять при традиційному паперовому товарообігу близько 10 % кінцевої вартості товару, можуть бути скорочені майже на чверть. Це зумовлює активне використання експортерами та імпортерами електронних засобів для здійснення комерційних операцій.

Перевагою електронної форми розрахунків є можливість миттєвого здійснення платежу при перевірці платоспроможності платника. При цьому у більшості систем,

через які здійснюється електронна комерція, переважає кліринг усіх платежів у єдиному розрахунковому банку.

Впровадження новітніх технологій якісно змінило конкурентне середовище і в банківській сфері. Здійснення платіжних та розрахункових операцій стало доступним небанківським інститутам: супермаркетам, телекомунікаційним компаніям, іншим високотехнологічним структурам, що легко пристосовуються до нових умов і через Інтернет мають змогу обслуговувати широке коло клієнтів. Якщо банки не встигають за процесом вдосконалення технологій та впровадження нових інструментів, то швидко втрачають численну клієнтуру. Прикладом може бути компанія CybesCash, що перехопила більше мільйона клієнтів через відсутність відповідних банківських фінансових продуктів для віртуального ринку.

Виникнення новітніх технологій передачі інформації через мережу Інтернет (HBCI, SSI, SET та інших) створює можливість здійснення електронних розрахунків (банківських транзакцій) без обмежень в часі і просторі.

E-banking включає інформаційне обслуговування в режимі реального часу, емісію цифрових грошей, електронні платежі та розрахунки, депозитно-позикові, валютні та інвестиційні операції, що здійснюються за допомогою електронних засобів. Він з'явився на початку 80-х рр. і здійснюється в закритих електронних мережах на основі застосування спеціальних комп'ютерних програм.

При цьому такі банки, як Security First Netbook Bank (SFNB), здійснюють розрахункові операції винятково через Інтернет, не маючи фізичних представництв. Все обслуговування ведеться через Web-форми, за допомогою яких відкриваються і закриваються розрахункові, ощадні, термінові та карткові рахунки, надаються і обслуговуються позички.

На сьогодні більшість банків існують у ролі інтегрованої моделі, що поєднує традиційне та on-line обслуговування (за принципом clicks and bricks, тобто поєднання «кляцання мишкою» в значенні інтернет-технологій та «цеглини» в значенні традиційної економіки).

З розвитком Інтернету з'явилися і цілком on-line банки, які створили сувору конкуренцію традиційним банкам завдяки кардинальному зниженню вартості банківських послуг через відсутність потреби в утриманні фізичних відділень та персоналу.

Посилення конкуренції спонукало традиційні потужні банки до кооперування та зміцнення зв'язків з технологічними ТНК (Microsoft, SUN та подібними до них) з метою створення сучасних електронних систем, пред'явлення рахунків до оплати (EBR - electronic bill presentment), платежів за закупками on-line(OP - online procurement), платежів з використанням смарт-карти. Зокрема, Bank One, Bank of America, НВС почали активно впроваджувати адаптовані до Інтернету електронні платежі, використовуючи відповідні технології.

Використання інтернет-банкінгу сприяє посиленню фінансової глобалізації як в процесі діяльності традиційних банків, що використовують інтернет-технології як складову своєї діяльності, так і банків, що працюють суто у віртуальному просторі, без паперових носіїв інформації.

Таким чином, запровадження інтернет-технологій в банківській діяльності призвело до значних змін у банківстві, посиленні фінансової глобалізації, зменшенні транзакційних витрат, проте на даний час не може вважатись повноцінним заміном традиційних банківських відділень. Виходячи з цього, особливу увагу у подальших дослідженнях слід звернути на низку економічних проблем, зокрема,

оптимізацію впровадження нових банківських Інтернет-технологій в Україні, та, в більш глобальній постановці, проблему парадоксу продуктивності, оптимізацію співвідношення традиційних та сучасних електронних банківських технологій.

Олег МОРОЗ

*студент факультету банківського бізнесу
Тернопільський національний економічний університет*

Науковий керівник:
д.е.н., професор Луців Б.Л.

АКТИВІЗАЦІЯ БАНКІВСЬКОГО ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Інвестиції формують виробничий потенціал на новій науково-технічній базі та зумовлюють конкурентні позиції країни на світових ринках, є основою для розвитку підприємств, окремих галузей та економіки в цілому. Тому питання щодо створення сприятливого інвестиційного клімату всередині країни завжди було і є в центрі уваги. Особливо гостро це питання постало після економічної кризи, яка призвела до зниження інвестиційної діяльності в Україні. Найголовнішим питанням залишається пошук необхідних джерел забезпечення країни інвестиціями, так як саме вони вважаються основним інструментом впровадженню нових технологій, сучасних видів устаткування, виведення держави з кризи, збільшенню продуктивності праці, підвищенню добробуту населення тощо.

Одним з основних суб'єктів інвестиційної діяльності є банк як фінансовий інститут, що здійснює вкладення власних, позикових або залучених коштів у реальні або фінансові активи, а також забезпечує контроль за цільовим використанням вкладених коштів. Розглядаючи механізм банківського інвестування, дослідники оперують цілим рядом понять і економічних категорій, різниця між якими не завжди є очевидною, що викликає термінологічну неузгодженість і часто обумовлює невизначеність у трактуванні окремих рекомендацій.

Банківські інвестиції традиційно розуміються як всі напрямки розміщення ресурсів банку, а також як операції по розміщенню коштів на певний термін з метою одержання доходу. У першому випадку до інвестицій відносять весь комплекс активних операцій банку, у другому – тільки його термінову складову. Якщо розуміти інвестиції як вкладення капіталу з метою наступного його збільшення, то з погляду банку приріст капіталу повинен бути достатнім для того, щоб компенсувати йому відмову від використання наявних фінансових ресурсів для вкладення в інші альтернативні інструменти на фінансовому ринку, винагородити його за ризик і відшкодувати втрати від інфляції в майбутньому інвестиційному періоді. [1]

Умовою успішного розвитку банків України є активна інвестиційна діяльність. Як правило, механізм реалізації інвестиційної діяльності тісно пов'язаний з інвестиційним процесом в сучасних умовах трансформації та розвитку економіки. Беручи участь саме в інвестиційному процесі, банки обслуговують рух коштів, які належать інвесторам-клієнтам та призначені для інвестування. Однією з головних інвестиційних функцій банків є мобілізація заощаджень населення і спрямування їх на інвестування через ринок цінних паперів. Важливою також є функція вкладення в інвестиційні проекти власних і залучених ресурсів. Але, як зауважують фахівці,